

de havde lidt særligt under Fodringsforbudet. Denne Foranstaltning har kostet 117,000 Kr. Det maa paa en nærmest behagelig Maade overraske det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) og andre, at det ikke har kostet mere, thi da vi havde den store Korndebat her forrige Vinter, hvor man talte om Nødvendigheden af at ombytte Rug med Majs og om det Misforhold, der var mellem Prisen paa disse to Kornsorter, var der Tale om en Forskel af en ganske anden Art end den, der udtrykkes ved, at man har givet lidt over en Krone mere for Majs end for Rug. Mere har altsaa denne Foranstaltning ikke kostet.

Endelig har der fundet en tredje Omsætning Sted, nemlig Salg af Majs direkte fra Statens Lagre, hvilket Salg har givet et Tab af 220,000 Kr. Hermed forholder det sig saaledes, at man ikke mindst under Paavirkning af de meget stærke Udtalelser om, i hvilken Grad der var Trang til Ombytning mellem Rug og Majs, erhvervede i England saa megen Majs, som det var overkommeligt at faa til den rimelige Pris, hvortil den der kunde faas, og førte den her til vore Lagre. Det viste sig imidlertid, at der ikke kunde ombyttes mere Rug med Majs end i alt 65,000 Tdr. Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) har herom sagt, at det skyldtes en fejltagtig Disposition fra Regeringens Side, idet der var udstedt et Cirkulære, som virkede uheldigt i den angivne Retning. Men det ærede Medlem har ikke gengivet dette Cirkulære helt rigtigt. Han fremstiller det saaledes, som om man forbeholdt denne Majs for nogle enkelte Landbrugere og derved ikke fik ombyttet saa meget som ønskeligt. Jeg bliver nødsaget til at gentage, hvad jeg før har nævnt for de Herrer, at saaledes forholder det sig ikke. Det er sagt udtrykkeligt, og det er udsendt gennem Ritzaus Bureau og trykt i alle Landets Blade, at den Majs, der havdes til Raadighed, „først vilde blive tilbudt Ejere af Huse og mindre Gaarde, der har Overskud af Rug, men er i Trang for Føderkorn, og derefter andre Landboere, som maatte være under tilsvarende Forhold“. Man har hele Tiden vidst, at Tanken var, at man først skulde tilbyde Majsen til dem, som trængte haardst til den, og naar deres Behov var opfyldt, skulde, saa langt som vore Midler rakte, andre faa Del deri. Det var nødvendigt at handle saaledes. Thi den Gang, vi begyndte med dette, vidste vi aldeles ikke, hvor meget Majs vi kunde faa, og

heller ikke, hvor meget Majs der var Trang til. Naar vi efter at have ombyttet 65,000 Tdr. Rug med Majs ikke har faaet mere ombyttet, var Grunden den, at der ikke var Efterspørgsel efter mere, fordi det viste sig, at man ikke brød sig om at faa mere af Statens Majs. Der var endogsaa dem, der havde ønsket at faa den, som, da man sagde: Nu kan I faa den, svarede: Kan vi ikke hellere blive fri for den? Og Grunden var den ganske simple, at Majs var gaaet ned i Pris ved andre Foranstaltninger. Jeg behøver ikke at komme ind paa Detailler. Man foretog en Række Foranstaltninger vedrørende Handelen, som medførte, at Majsen hele Foraaret og Sommeren med stod i en meget lav Pris her i Landet, lavere end i vore Nabolande. Derfor var der ikke Brug for at faa mere af denne Statsmajs. Man kunde sælge Rugen og købe Majs med Fortjeneste. Jeg kan ikke tro, at man har ment, at vi skulde have undladt at søge at paavirke den almindelige Majspris for at faa en højere Pris for de 76,000 Tdr., vi havde. Hvis det havde været vor Hensigt eller Opgave først og fremmest at drive en indbringende Forretning, havde det sikkert været muligt at faa flere Penge for den Majs, der her er Tale om; men det, der var Tale om, var at tilvejebringe de gunstigst mulige Vilkaar indenfor hele det Omraade, der her er Tale om, og de 76,000 Tdr. er jo kommet ud til Landboerne til den rimelige Pris, der den Gang raadede.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) omtalte kun ganske flygtigt Forretningen med fremmed Rug, Korn og Mel, og derfor skal jeg heller ikke komme synderligt ind derpaa. Det er rigtigt, at denne Forretning ikke har kunnet opgøres endnu. Det viser sig foreløbig, at man med Hensyn til Rugen og Hveden fra Amerika staar med et Underskud paa 150,000 Kr. Da det er meget store og betydelige Kvantiteter, der her er Tale om, og Formaålet hele Tiden har været at kalkulere saa nøje som muligt i Retning af hverken at lide Tab eller opnaa Gevinst, tror jeg, man maa sige, at det opnaaede er et meget smukt Resultat for de Mænd, der forretningsmæssigt har assisteret Indenrigsministeriet i denne Henseende. Vedrørende Aarets Indkøb giver det ærede Medlems Bemærkninger mig Anledning til et Par Udtalelser. I Overensstemmelse med Indstillingen fra den overordentlige Kommission blev der i Juni Maaned købt visse Kvantiteter Rug og Hvede.